

พระราชบัญญัติตราวิถะการณ

พระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราวุธ พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระราชปรารภว่า ตราวิถะการณซึ่งทรงสถาปนาขึ้นไว้เมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม รัตนโกสินทรศก ๑๓๐ สำหรับพระราชทานผู้ที่ได้รับราชการฉลองพระเดชพระคุณ มีความดีความชอบเฉพาะพระองค์นั้น บัดนี้ทรงพระราชดำริเห็นว่า ในผู้ที่ได้รับราชการฉลองพระเดชพระคุณมีความดีความชอบเป็นส่วนพระองค์นั้น บางคนก็เป็นผู้ที่มุ่งหน้าที่จะประจำอยู่นอกพระราชสำนัก และได้รับใช้ราชการมีความ

ชอบในส่วนพระองค์ชั่วคราว ได้รับพระราชทานตราวิกรมฉัตร
 เป็นการสมควรอยู่แล้ว แต่บางคนมีหน้าที่อยู่ประจำใกล้กับพระองค์
 ในพระราชสำนักได้ทรงพระกรุณาใช้สอยสนิทสนมเป็นเนืองนิตย์ และ
 ผู้นั้นได้ตั้งใจรับราชการตลอด พระเดชพระคุณ ด้วยความจงรักภักดี ซื่อ
 สัตย์สุจริตต่อใต้ฝ่าละอองธุลีพระบาทเป็นที่พอพระราชหฤทัย สมควร
 จะมีเครื่องราชอิสริยาภรณ์ พระราชทานให้ สมกับความดี ความชอบเป็น
 พิเศษชนนอกจากตราวิกรมฉัตรอีกอย่างหนึ่ง จึงมีพระบรมราชโองการ
 ดำรัสเหนือเกล้า ฯ สั่งให้สร้างเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ในพระองค์ขึ้น
 อีกอย่างหนึ่ง ด้วยพระราชทรัพย์ส่วนพระคลังข้างที่ พระราชทานนาม
 ว่าตราวัลลภภรณ์ แล้วทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราช
 บัญญัติไว้ดังนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า พระราชบัญญัติตราวัลลภภรณ์ และให้ใช้ ได้ตั้งแต่วันที่ ได้ลงประกาศเป็นต้นไป

มาตรา ๒ ดวงตราวัลลภภรณ์นั้น เรือนเงินทำเป็นรูปกลีบบัว
 แผลมยื่นออกสี่แฉก ในแฉกหนึ่ง ๆ จำหลักเป็นลายกลีบซ้อนกันสอง
 กลีบมีเกสรจำหลักโปร่งแทรกสี่ทิศสลับกับกลีบบัวแฉก ด้านหน้ามี
 อักษรพระบรมนามาภิไธยย่อ รร กับเลข ๖ หมายความว่า สมเด็จพระ
 พระรามราชาธิบดี รัชกาลที่ ๖ จำหลักเป็นเพชร โสร่งประดับลอย
 เค้นอยู่ในวงกลมกลางดวงตรา ด้านหลังมีเป็นรูปจักรวาลคั่นมา
 จากพื้นเงินเกลี้ยง ห้อยแพรแถบสีครามแก่ มีรั้วขาววาวแดงเป็นลวดอยู่

ริม เหมือนแพรแถบเครื่องราชอิสริยาภรณ์อันมีเกียรติยศยิ่ง มหาวิริ
มังกูฎ สำหรับประดับเสื้อที่อกข้างซ้ายเหมือนอย่างเครื่องราชอิสริยา
ภรณ์ท่งปวง

มาตรา ๓ ตราวัลลະภາภรณ์นี้ ในเมื่อประดับอกเสื้อร่วมกับตรา
อื่น ๆ ให้ติดไว้ต่อจากตราปฐมจุลจอมเกล้าวิเศษ หรือตรารามาธิบดี
แต่ข้างหน้าตราอื่น ๆ ท่งปวงนอกจากนี้

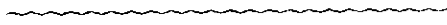
มาตรา ๔ ตราวัลลະภາภรณ์นี้ มีชั้นเดียว สำหรับพระราชทานแก่
ผู้ที่ได้รับราชการ ถวายพระเดชพระคุณ ประจำใน พระราชสำนัก และอยู่
ใกล้ชิดพระองค์เป็นเนืองนิตย์ พระราชทานได้ทุกชั้นบุคคลตาม
พระราชอัชฌาครัย ไม่เกี่ยวข้องกับยศหรือบรรดาศักดิ์ และการพระราช
ทานตรานี้จะ ได้ทรงพระราชดำริห์พระราชทานด้วยพระองค์เอง ผู้หนึ่งผู้
ใดจะกราบบังคมทูลขอพระราชทานเพื่อตน หรือกราบบังคมทูลแนะนำ
นำเพื่อพระราชทานผู้อื่น ไม่ได้เป็นอันขาด ผู้ที่ได้รับพระราชทานตรา
วัลลະภາภรณ์นี้จะได้ ประกาศ นามในราชกิจจานุเบกษาให้ทราบทั่วกัน
ทุกคราวพระราชทาน

มาตรา ๕ ผู้ที่ได้รับพระราชทาน เครื่องราชอิสริยาภรณ์ ตราวัลลະ
ภาภรณ์นี้ ถ้าประพฤติตนไม่สมควรไม่เป็นที่พอพระราชหฤทัย จะ
ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้เรียกตราคืนเสียเมื่อใด ๆ ก็ได้ แล้ว
แต่พระราชอัชฌาครัย

มาตรา ๖ ให้กรมมหาดเล็กหลวง เป็นเจ้าหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติตราไว้เมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๑ เป็นปีที่ ๕ ในรัชกาลปัตยุบันนี้

ประกาศยกเลิกการเก็บเงินค่านา

ตามพระเพณีที่พระยาเมืองได้กำหนดไว้ให้ใช้พระราชบัญญัติลักษณะเก็บเงินค่านาศก ๑๑๕ แลกฏข้อบังคับพระราชบัญญัติเพิ่มเติมบรรดาที่ได้ตั้งขึ้นตามความในพระราชบัญญัติลักษณะเก็บเงินค่านาศก ๑๑๕ แทน

มีพระบรมราชโองการ ในพระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราวุธ พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้าฯ ให้ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า การเก็บเงินค่านาในมณฑลปัตตานีที่ได้ปฏิบัติอยู่ในเวลานี้ ได้จัดเก็บตามพระเพณีที่พระยาเมืองได้กำหนดไว้แต่โบราณกาล แลการเก็บเงินค่านานี้มีวิธีต่างกัน คือบางเมืองเก็บตามจำนวนพรรณเข้าปลูก บางเมืองเก็บตามโคคที่ไร่ ในการทำนา บางเมืองเก็บตามจำนวนเข้าที่ทำไร่ ส่วนการยกเว้นก็ได้วางหลักต่างกัน คือบางเมืองไม่มีการยกเว้น บางเมืองถ้าได้เข้ามีจำนวนต่ำกว่าร้อยละ